

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/74/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912203740
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5912203740.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov: PaedDr. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Y. č. X, XXX XX O. a Mgr. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. P. č. XXX, okres O., v konaní o návrhu matky na vystaňovanie, resp. vycestovanie maloletej D. T. do cudziny a o návrhu otca na zmenu osobnej starostlivosti k maloletej D. T., o odvolanie otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9P/52/2012-34 zo dňa 20.6.2012, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým rozhodol, že matka maloletej D. T., nar. XX.X.XXXX, je oprávnená vycestovať s maloletou D. T. do Francúzskej republiky na dobu jedného roka odo dňa právoplatnosti výroku tohto rozsudku, návrh otca maloletej na zmenu osobnej starostlivosti k maloletej D. T. zamietol, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd rozhodol, že matka maloletej D. T., nar. XX.X.XXXX je oprávnená vycestovať s maloletou D. T. do Francúzskej republiky na dobu jedného roka odo dňa právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Návrh matky maloletej D. T. na vystaňovanie maloletej D. T. zamietol. Návrh otca maloletej na zmenu osobnej starostlivosti k maloletej D. T. zamietol. Žiadne z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 35 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie, na základe ktorého mal preukázané, že matka maloletej si riadne plní svoje rodičovské povinnosti vo vzťahu k maloletej. Matka maloletej ako aj maloletá majú na území Francúzskej republiky zabezpečené ubytovanie u priateľa matky maloletej K. B., s ktorým matka maloletej žije v partnerskom vzťahu už cca 6 rokov. Priateľ matky maloletej udelil súhlas matke maloletej ako aj jej dcére, aby bývali v jeho byte s tým, že maloletá bude mať v predmetnom byte svoju vlastnú izbu. Maloletá dcéra bude na území Francúzskej republiky pokračovať vo svojom štúdiu, a to na Gymnáziu Notre-Dame. Matka maloletej má na území Francúzskej republiky prisľúbené zamestnanie ako dirigentka, má úspory vo výške cca 20.000,- €, ktoré by mohla využiť na zabezpečenie nevyhnutných potrieb počas prechodného výpadku príjmu. Súd prihliadol aj na vyjadrenie maloletej pred Referátom psychologicko-poradenských služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku, v zmysle ktorého súhlasila s vystaňovaním na územie Francúzskej republiky, chce sa zdržiavať na území Francúzskej republiky z dôvodu, že sa

chce zdokonaľiť vo francúzskom jazyku a prípadne po ukončení základnej školy by chcela pokračovať v ďalšom štúdiu vo Francúzsku. Kolízny opatrovník maloletej poukázal na to, že v prípade maloletej sa jedná o veľmi vyspelé dieťa, ktoré dokáže komplexne formulovať myšlienky a prejavíť svoj názor, pričom žiadne manipulácie zo strany niektorého z rodičov ohľadne jej rozhodnutia vystaňhovať sa na územie Francúzskej republiky neboli zistené. Maloletá si počas rozhovoru bola vedomá toho, že v prípade štúdia vo Francúzsku bude musieť na území SR zložiť komisionálne skúšky, s čím ona nemala žiaden problém. Súd prihliadol aj na názor maloletej, v zmysle ktorého má otca veľmi rada, avšak napriek nesúhlasu otca chce odísť so svojou matkou na územie Francúzskej republiky, má záujem so svojim otcom udržiavať intenzívny vzťah počas prázdnin vo Francúzsku, bude vo veľkej miere tráviť čas na území SR, aby sa jej vzťah s otcom rozvíjal. Súd dospel k záveru, že vycestovanie maloletej na územie Francúzskej republiky nie je v rozpore so záujmami maloletej, ale naopak, maloletá bude môcť v blízkom rodinnom prostredí za sústavnej prítomnosti svojej matky spoznať cudziu kultúru, naučiť sa cudzí jazyk, čím sa vytvoria predpoklady pre jej lepšú rozvoj v rámci štúdia, prípadne následného hľadania si zamestnania. S poukazom na vek maloletej ako aj zmenu prostredia v súvislosti s jej budúcim pobytom na území Francúzskej republiky dospel k záveru, že trvalé vystaňhovanie nie je v záujme maloletej, keď je vhodné, aby sa maloletá prechodne po dobu jedného roka oboznámila s novým prostredím, pričom maloletá, otec maloletej ako aj jej matka prejavili maximálnu možnú ochotu rešpektovať záujem maloletej a jej otca. Budú mať možnosť posúdiť, či v danom prípade bude vhodné pre maloletú jej vystaňhovanie na územie Francúzskej republiky. Návrh matky maloletej na vystaňhovanie maloletej na územie Francúzskej republiky zamietol. Pokiaľ otec maloletej žiadal, aby súd zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti, súd dospel k záveru, že sa jedná o účelový návrh zo strany otca s tým, že otec v konaní neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť, pre ktorú by mala byť osobná starostlivosť matky nad maloletou zmenená. Preto návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti zamietol. Maloletá počas pohovoru uviedla, že otca má veľmi rada, avšak možnosť, aby bola zverená do osobnej starostlivosti otca, kategoricky odmietla. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd rozhodol, že matka maloletej D. T., nar. XX.X.XXXX, je oprávnená vycestovať s maloletou D. T. do Francúzskej republiky na dobu jedného roka odo dňa právoplatnosti výroku tohto rozsudku a ktorým návrh otca maloletej na zmenu osobnej starostlivosti k maloletej D. T. súd zamietol, podal odvolanie otec maloletej. Navrhoval odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku napadnutého odvolaním zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní poukázal na to, že absolútne nesúhlasí s tým, aby maloletá vycestovala na rok do Francúzskej republiky. Tvrdil, že maloletá vo Francúzskej republike nemá žiadne zázemie, nemá žiadnu rodinu okrem matky. Maloletá ukončila 7. ročník ZŠ a nemá ukončenú na Slovensku ani povinnú školskú dochádzku. Na Slovensku má rodinu, otca a brata a takto by bola úplne vytrhnutá z prostredia, na ktoré je zvyknutá. Domnieva sa, že príchod maloletej do úplne cudzieho prostredia iného štátu, kde sa bude musieť vyrovnáť so zmenou školy, spolužiakov a jazyka, bude stresujúci. Maloletá v takom veku si nemôže uvedomiť, čo takéto vycestovanie na dobu jedného roka predstavuje. Taktiež prísľub zamestnania pre matku je iba prísľubom. Nie je podložený potvrdením na prijatie do zamestnania. Spolužitie s matkou a jej priateľom môže mať negatívny dopad na maloletú. Pre maloletú by bolo vhodnejšie, keby ukončila povinnú školskú dochádzku na Slovensku a v prípade, že matka maloletej vytvorí zázemie vo Francúzsku, môže maloletá začať navštevovať strednú školu potom vo Francúzsku, keď bude vyspelejšia vekom a citovo dozrelejšia. Kontakt cez email a telefóny považuje za neadekvátne k utužovaniu vzťahu dcéry s otcom a sestry s bratom. Stretávanie počas francúzskych prázdnin je tiež otázne vzhľadom na vzdialenosť a finančnú náročnosť s tým, že matka maloletej neupresnila termíny školských prázdnin. Žiadal, aby dcéra bola vypočutá, aby súd pri vypočutí venoval náležitú pozornosť zodpovedajúcu jej veku a rozumovej vyspelosti.

K odvolaniu otca maloletej proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie matka maloletej. Navrhovala odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdiť. Poukázala na to, že otec maloletej vo svojom odvolaní nevyjadril žiadne nové skutočnosti a argumenty na podporu svojho nesúhlasu s vycestovaním maloletej. Za šesť rokov vo Francúzsku si vybudovala zázemie tak, že táto krajina sa stala pre ňu druhým domovom. Maloletá dcéra pozná príbuzných jej priateľa, má blízky vzťah k partnerovej sestre a dcére. V žiadnom prípade nepríde do cudzieho prostredia bez zázemia. Maloletá s vycestovaním súhlasí, chápe túto zmenu pozitívne, je pripravená popasovať sa s prípadnými ťažkosťami. Pre maloletú je povzbudzujúce, že cíti podporu zo strany spolužiakov, učiteľov i riaditeľa školy, ktorú navštevuje. Považuje za nelogické čakať, aby maloletá

ukončila povinnú školskú dochádzku na Slovensku, pretože čím je dieťa mladšie, tým skôr si osvojí cudzí jazyk a rýchlejšie sa učí v prostredí, kde je materinským jazykom ľudí, s ktorými dieťa prichádza do styku. Vzťahy medzi otcom a maloletou určite neochladnú, pretože aj na Slovensku sa ich kontakt udržuje výlučne prostredníctvom telefonátov. Osobné kontakty a stretnutia cez víkendy sú minimálne. Brat maloletej sa k jej vycestovaniu vyjadruje pozitívne, podporuje ju v tejto myšlienke. Vidí súvislosť medzi adaptáciou maloletej v škole a v živote vo Francúzsku a faktom, či bude vo Francúzsku pracovať alebo nie. Nemá podpísanú žiadnu pracovnú zmluvu, ale je finančne zabezpečená tak, aby nikto netrpel nedostatkom v čase, kým si nájde prácu. Uviedla, že práve obdržala oficiálne vyjadrenie riaditeľa školy vo Francúzsku o prijatí maloletej do 4. ročníka gymnázia, kde by mala maloletá nastúpiť 3. septembra 2012.

K odvolaniu otca maloletej proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník maloletej. Navrhoval odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že vycestovanie maloletej na dobu jedného roka do Francúzskej republiky nie je v rozpore so záujmami maloletej. Matka ako aj maloletá D. majú vo Francúzsku vytvorené dobré podmienky na svoj pobyt. Matka na súde preukázala, že dokáže ročný pobyt maloletej D. a seba vo Francúzsku finančne zabezpečiť. Maloletá D. súhlasí s jej vycestovaním na územie Francúzskej republiky, na pobyt sa teší. Maloletá je vyspelá, dokáže komplexne formulovať svoje myšlienky, prejavíť svoj názor, žiadne manipulácie zo strany niektorého z rodičov neboli zistené. Vycestovanie do Francúzska, zmenu prostredia a školy nevníma ako záťaž. Maloletá má otca a brata veľmi rada, bude s nimi v kontakte cez telefón, email a na Slovensko bude cestovať cez prázdniny.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. s tým, že sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom nezistil žiadne vecné a procesné pochybenie. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p., dospel k správnym právnym a skutkovým záverom.

Odvolací súd taktiež dospel k záveru, že vycestovanie maloletého dieťaťa do Francúzskej republiky na dobu jedného roka s matkou maloletého dieťaťa je pre maloleté dieťa prínosom a dobrou životnou skúsenosťou, ktorú môže v budúcnosti využívať, pokiaľ ide jednak o znalosť cudzieho jazyka ako aj pri výbere budúceho štúdia a budúceho povolania. Vycestovanie maloletej nebude pre ňu stresujúce vzhľadom na jej vyjadrenia a na skutočnosť, že vycestuje so svojou matkou, priateľa matky pozná, pozná rodinných príslušníkov priateľa matky. Taktiež udržiavanie kontaktu s otcom maloletej a súrodencom maloletej zo strany maloletého dieťaťa nevidí problematický. Pokiaľ ide o zmenu osobnej starostlivosti k maloletej, odvolací súd taktiež dospel k záveru, že v starostlivosti matky maloletej neboli zistené žiadne nedostatky, z ktorého dôvodu nie je odôvodnená zmena osobnej starostlivosti k maloletej D. T..

Námietky otca proti rozsudku súdu prvého stupňa uvádzané v jeho odvolaní považuje odvolací súd za nedôvodné, nepreukázané, z ktorého dôvodu rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.